

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

ΕΙΣΗΓΗΣΗ του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ της ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

ΣΤΟ 39ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ – ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΑΘΗΝΑ – ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2010

Συνάδελφοι,

Είναι διάχυτη στην κοινωνία η απογοήτευση, η ανασφάλεια, ο φόβος που μετεξελίσσεται αργά αλλά σταθερά σε οργή, θυμό και επιθετικότητα.

Η ουσιαστική χρεοκοπία των νέο-φιλελεύθερων πολιτικών που ακολουθούνται και η ανάδειξη του μνημονίου σε υπερ-νόμο του κράτους, πάνω από την κυβέρνηση και το σύνταγμα, θέτει σε σοβαρή αμφισβήτηση πλέον την πολιτική αξιοπιστία.

Η κοινωνία φαίνεται ότι βρίσκεται υπό πολιορκία. Οι επικοινωνιακές τακτικές δεν έχουν τύχη και η διαπίστωση μιας τραγικής πραγματικότητας ότι η Ελλάδα έγινε πειραματόζωο της Τρόικα δυναμιτίζει ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Είμαστε ήδη μια «αιχμάλωτη» Δημοκρατία, με τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους κυρίως να δέχονται διαδοχικά κτυπήματα στο εισόδημά τους, στα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, στο βιοτικό τους επίπεδο.

Κατακτήσεις δεκαετιών παίρνονται πίσω με συνοπτικές διαδικασίες. Τα διλήμματα χρησιμοποιήθηκαν για το «αναγκαίο» πέρασμα όλων των μέτρων που περιγράφονται στο μνημόνιο, τα χρέη μοιράζονται εξίσου επί δικαίων και αδίκων και η ύφεση συνεχίζει να βαθαίνει.

Οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, τα χαμηλά και μεσαία κοινωνικά στρώματα ήδη βρίσκονται αντιμέτωποι με την ακρίβεια, την ανεργία και μια νέα φορολογία λόγω της υστέρησης των φορολογικών εσόδων.

Νέες πραγματικές απώλειες του εισοδήματος το 2011 λόγω πληθωρισμού, των περικοπών των επιδομάτων, του παγώματος των βασικών μισθών, των έμμεσων φόρων. Η οικονομία κινείται στη σφαίρα του στασιμοπληθωρισμού, ύφεση για 2^η χρονιά και μείωση του ακα-

θάριστου προϊόντος μέχρι 4% με πληθωρισμό που καλπάζει με ρυθμό άνω του 5%, μείωση των δημοσίων επενδύσεων κατά 36% και των ιδιωτικών επενδύσεων κατά 17%.

Παράλληλα στο «αναθεωρημένο» μνημόνιο που υπεγράφη στις 6 Αυγούστου του 2010 μεταξύ Τρόικας και Υπουργείου Οικονομικών και είναι η «συνέχεια» του μνημονίου του Μαΐου προβλέπονται ριζικές αλλαγές στην αγορά εργασίας.

Αναμόρφωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων στον ιδιωτικό τομέα, υπερίσχυση των επιχειρησιακών συμβάσεων έναντι των κλαδικών και των επαγγελματικών ενώσεων και άνοιγμα ξανά του ασφαλιστικού.

Νέα αξιολόγηση των επιπτώσεων στα κύρια και Επικουρικά Ταμεία με αβέβαιο μέλλον για την επικουρική ασφάλιση.

Οι εξαγγελόμενες ιδιωτικοποιήσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο. σε συσχετισμό με απολύσεις Αορίστου Χρόνου σε ορισμένα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου διευρύνουν το μέτωπο κατά του Δημόσιου Τομέα.

Το νέο μισθολόγιο ετοιμάζεται να γίνει όχημα νέας λιτότητας. Απέναντι λοιπόν σ' αυτό που έρχεται το μαζικό κίνημα πρέπει να ξεπεράσει τους αιφνιδιασμούς, την απαξίωση, τις αγκυλώσεις και την εσωστρέφεια. Αυτή τη στιγμή δεν έχουν νόημα οι διαχωριστικές παραταξιακές συγκεντρώσεις και οι κλαδικές διαιρέσεις.

Οι ενωτικές κινητοποιήσεις (Γ.Σ.Ε.Ε. – Α.Δ.Ε.Δ.Υ.) που έγιναν το τελευταίο δεκάμηνο του 2010 ήταν κατά μέσο όρο και σε μαζικότητα και σε συχνότητα (10 απεργίες) οι μεγαλύτερες των τελευταίων 20 ετών.

Όμως και πάλι εμφανίστηκαν αδυναμίες, αστοχίες τακτικής και απουσίες ολόκληρων κλάδων. Έτσι δεν ολοκληρώθηκε στο συνδικαλιστικό κίνημα να πραγματοποιήσει μια προοπτική αναστροφής και ανατροπής που διαγραφόταν κυρίως με τις καταλυτικές κινητοποιήσεις της 5^{ης} και της 20^{ης} Μαΐου.

Είναι φανερό ότι στους εργαζόμενους δεν μπορούν να επιβληθούν οι επικοινωνιακές και ισοπεδωτικές λογικές για τη δυναμική και την αξία του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά είναι επίσης ορατό ότι το συνδικαλιστικό κίνημα της χώρας βρίσκεται στην πιο δύσκολη θέση μετά τη μεταπολίτευση.

Η επίθεση και η αμφισβήτηση που δέχεται από διάφορα «κέντρα» θεσμικά και εξωθεσμικά που επιθυμούν την συντριβή του έχει πάρει χαρακτήρα μετωπικό.

Είναι σαφές ότι η όποια αντίσταση του κινήματος δεν διευκολύνει το πέρασμα πολιτικών και μέτρων που αφαιρούν δικαιώματα και περικόπτουν τα εισοδήματα.

Επόμενα επιζητείται μια ταπεινωτική ήττα που θα λειτουργήσει υπέρ των δυνάμεων της αγοράς και του νεοφιλελευθερισμού, μια ήττα που θα είναι σε βάρος της μισθωτής εργασίας και στον Ιδιωτικό και στο Δημόσιο Τομέα.

Ταξική αναγκαιότητα επιβάλλει την ενωτική απόκρουση αυτών των επιθέσεων, σε ένταση και μαχητικότητα ανάλογη της έντασης και σκληρότητας της επίθεσης του μνημονίου.

Η μέχρι σήμερα αμυντική στάση δεν έδωσε την δυνατότητα της αντεπίθεσης ούτε διαμόρφωσε όρους ανατροπής πολιτικών που πλήττουν τους εργαζόμενους.

Αν η «κυρίαρχη τάξη» και οι «εκφραστές συμφερόντων» δεν νοιώσουν καταλυτικά την δύναμη των εργαζομένων, δεν θα υποχωρήσουν, θα διεκδικούν συνεχώς και θα επιβάλλουν χωρίς όρια και τέλος τις επιλογές τους.

Δεν υπάρχει διέξοδος σε αυτή την υποχώρηση, δεν υπάρχει δυνατότητα διαφυγής και η μόνη λύση είναι η πολιτική αντίσταση μέσα από τα συνδικάτα.

Η συζήτηση μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να καταλήγει σε πρόταση για μια στρατηγική νίκης που θα προβλέπει τρόπους ενεργοποίησης των εργαζομένων και ειδικότερα των νέων, τρόπους μαζικής και ουσιαστικής συμμετοχής στη δράση και στην διαμόρφωση θέσεων και πολιτικών στα κινήματα.

Η θεραπεία των σημερινών αδυναμιών και της απομαζικοποίησης, απαιτεί αλλαγή πορείας απαιτεί αξιόπιστα συνδικαλιστικά στελέχη που θα αγωνίζονται για τα ταξικά συμφέροντα εκείνων που εκπροσωπούν, απαιτεί αποφάσεις θετικές που θα ενώνουν και δεν θα διαιρούν.

Η αυτόνομη πολιτική ταυτότητα και η πολιτικοποιημένη δράση του κινήματος είναι οι κινητήριες δυνάμεις για να ανατρέψει τους σημερινούς κοινωνικούς συσχετισμούς, είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την μαζικότητα και την αποτελεσματικότητα.

Είναι γνωστές οι παραταξιακές αντιπαραθέσεις εκλογικών σκοπιμοτήτων που πολλές φορές επιδρούν αρνητικά, είναι γνωστές οι κομματικές παρεμβάσεις στήριξης αντίστοιχων επιλογών, είναι γνωστές οι επαναλαμβανόμενες διαχρονικά διεκδικητικές θέσεις χωρίς τις λύσεις, είναι γνωστοί οι οργανωτικοί κατακερματισμοί και η απουσία ουσιαστικής συμμετοχής των μελών στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Βασικές αξίες, για την λειτουργία του συνδικαλιστικού κινήματος, όπως αλληλεγγύη, συλλογικότητα, ανιδιοτέλεια, σεβασμός στην ιδεολογική διαφορετικότητα, δημοκρατική λειτουργία, αξιοπιστία, ειλικρίνεια, αγωνιστικότητα κ.λ.π. αποτελούν καθοριστικό παράγοντα για την αξιακή, οργάνωση και πολιτική αναγέννηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Είναι η προωθητική δύναμη που θα απεγκλωβίσει δυνάμεις και θα αφυπνίσει συνειδήσεις για να αλλάξουν τα δεδομένα, για να μπορεί να γίνει το συνδικαλιστικό κίνημα αξιόπιστο και αξιόμαχο.

Σήμερα ζητείται από όλους τους εργαζόμενους ένα αξιακό, κινηματικό, συνδικαλιστικό ρεύμα που θα ξεπερνά τις πελατειακές «σχέσεις», τις κομματικές «υποτέλειες», τις κυβερνητικές «εξυπηρετήσεις» και θα αγωνίζεται σε όλα τα επίπεδα, με διάρκεια. **Όχι παθητική στάση και ανοχή από την θέση του «καναπέ».**

Παράλληλα απαιτείται ένα πλαίσιο πολιτικών που θα οριοθετεί επακριβώς την προοδευτική εναλλακτική λύση (π.χ. ανακατανομή και ανάπτυξη) απέναντι στην κρίση και στα προβλήματα.

Οι διεκδικήσεις και τα αιτήματα να είναι τα συμπεράσματα επίμονων συζητήσεων και διαλόγων (όχι απλή διαδικτυακή διαβούλευση) στο εσωτερικό του κινήματος.

Τα προοδευτικά κόμματα, τα συνδικάτα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι θεσμοί της Δημοκρατίας, ολοκληρωμένοι και οργανωμένοι, που προϋποθέτουν την ενεργή συμμετοχή των μελών τους.

Δυστυχώς στην Ελλάδα τα πολιτικά κόμματα θεωρούσαν και θεωρούν τους εαυτούς τους «απόλυτη οντότητα» και μονοπωλούν την πολιτική και τις επιδιώξεις των εργαζομένων, με αποτέλεσμα η πολιτική να περιορίζεται στο κράτος και την κυβέρνηση.

Αυτή η επέμβαση αφαιρούσε και αφαιρεί το αναγκαίο οξυγόνο πολιτικής και οργανωτικής ανάπτυξης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Το πρόβλημα της αξιοπιστίας, της αποτελεσματικότητας της συλλογικής λειτουργίας και της αντιπροσωπευτικότητας που παρατηρείται στο κίνημα είναι συσχετισμένο με τη γενικότερη λειτουργία των θεσμών. Με αυτή την έννοια της συνολικής αναγέννησης και αναζωογόνησης και ανανέωσης το συνδικαλιστικό κίνημα μπορεί να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες και να διαπεράσει τις παλιές εξαρτήσεις, αντιλήψεις και συντηρητικές λογικές για τη λειτουργία και γενικότερη δράση του.

Ένα νέο πολιτικό και οργανωτικό σχέδιο, με τεχνολογική στήριξη, με ταυτόχρονη ανάπτυξη των υποδομών και εξασφάλισης της οικονομικής αυτοδυναμίας, θα διαμορφώσει το πλαίσιο, (αξιακό σύστημα, πολιτικές θέσεις, οργανωτικό) για την νέα στρατηγική του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η πραγματοποίηση των εργασιών του **39ου Καταστατικού – Οργανωτικού μας συνεδρίου** την κρίσιμη αυτή περίοδο αντανakλά την προθυμία, την αναζήτηση και την απαίτηση του συνδικαλιστικού κινήματος να δώσουμε σημασία στην αποτίμηση, τη μελέτη, την επαναθεμελίωση με όρους ανόδου αξιών και αρχών και της ταξικής πάλης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Οι παρεμβάσεις μας επιβάλλουν το επόμενο χρονικό διάστημα να έχουν τα στοιχεία της εγκυρότητας και της αποτελεσματικότητας του συνδικαλιστικού κινήματος. Για αυτό έχουμε υποχρέωση να ανταποκριθούμε στην ανάπτυξη συνδικαλιστικής δράσης που:

- Δηλώνει με αξία, συλλογική χρήση και αποτέλεσμα.
- Παρεμβαίνει, συντονίζει, καθοδηγεί με την προϋπόθεση ότι πείθει και εκφράζει.
- Συνδυάζει την ατομική και συλλογική πράξη σε αξίες και αρχές.
- Γνωρίζει και διαδίδει, έχει διαφάνεια και συλλογικότητα ως λειτουργία.
- Ενοποιεί, προσθέτει, πολλαπλασιάζει.
- Τεκμηριώνει, επιχειρηματολογεί, αποδέχεται συλλογικές επιλογές.

Η κατάκτηση ενός ποιοτικού άλματος προϋποθέτει ειδοποιό χαρακτηριστικό γνώρισμα που πρέπει:

- Να αντανakλά αποφασιστική έμφαση στην ατομική και συλλογική προσπάθεια, στους κοινούς αγώνες για δικαιώματα και κοινούς στόχους.
- Να αναγνωρίζει τη δύναμη συμμετοχής στο ρόλο του κάθε εργαζόμενου που είναι το θεμελιακό συστατικό λειτουργίας κάθε συνδικαλιστικής οργάνωσης.
- Να κατασκευάζει, να δημιουργεί, να αναπλάθει τη λειτουργία μας σε διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον, με τρόπο που η συνεχής αλλαγή να ανταποκρίνεται στη συλλογική απόφαση, την προσδοκία, την στρατηγική των διεκδικητικών στόχων.
- Να ανασυνθέτει τη συλλογική και κοινωνική δυναμική, την υπευθυνότητα, την ικανότητα της συλλογικής και κοινωνικής δύναμης των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Η προοπτική, η πορεία, η αλλαγή θέλει συμφωνία για τη συμμετοχή και την πράξη συγκεκριμένων κριτηρίων, παραδοχών και αρχών, όπως:

1. Η δύναμη είναι στον εργαζόμενο και όχι στα συμβούλια ή τους μηχανισμούς.
2. Η λήψη αποφάσεων χωρίς τη φωνή, τη θέση, τη συμμετοχή του εργαζόμενου δεν έχει αποτέλεσμα.
3. Η αποτελεσματικότητα είναι στη δύναμη νέας υπευθυνότητας των συνδικαλιστών, νέας εργασιακής, συλλογικής, κοινωνικής υπευθυνότητας των συνδικαλιστικών οργανώσεων.
4. Η σημασία του πρωτοβαθμίου συλλόγου για την όλη πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, της δημοκρατικής λειτουργίας του, της γνήσιας και ανόθευτης αντιπροσώπευσης των εργαζομένων.

5. Η διεύρυνση των συμμαχιών με τους χρήστες των υπηρεσιών του Δημοσίου και των Ο.Τ.Α. για την αποτελεσματική υπεράσπιση του Δημόσιου χαρακτήρα τους, την καθολικότητα και τη βελτίωση των Δημόσιων κοινωνικών αγαθών.
6. Η αντιγραφειοκρατική λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων, ο περιορισμός της κομματικοποίησης και της παραταξιοποίησης, η ενίσχυση του αυτόνομου ρόλου του κινήματος.
7. Η ανάγκη θεσμοθέτησης κώδικα δεοντολογίας που θα προστατεύει το συνδικαλιστικό κίνημα και τα στελέχη του από τα φαινόμενα χρηματισμού κατά τη συμμετοχή τους σε συμβούλια ή επιτροπές και την αξιοποίηση της συνδικαλιστικής ιδιότητας για προσωπικά οφέλη.

Με βάση όλα τα παραπάνω πρέπει να εξειδικεύσουμε τις καταστατικές – οργανωτικές αλλαγές στην Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α.

Το συνδικαλιστικό κίνημα των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση πρέπει να αντισταθεί, να απαντήσει, να αναλύσει, να αναδείξει με διάθεση αυτοκριτικής τις όποιες αδυναμίες σήμερα παρουσιάζει.

Να μην χρησιμοποιεί παραμορφωτικό καθρέπτη και να αγνοεί την πραγματικότητα.

Η έλλειψη αποτελεσματικότητας (παρά την σημαντική αύξηση των απεργιακών κινητοποιήσεων) στις διεκδικήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος δημιουργούν φυγόκεντρες τάσεις από την οργανωμένη, μαζική παρέμβαση.

Η μείωση της αξιοπιστίας διαφόρων συνδικαλιστικών στελεχών, για πολιτικές και συμπεριφορές στο επίπεδο της δεοντολογίας και των αρχών λειτουργίας του συνδικαλιστικού κινήματος και της ταύτισης τους με αντιλαϊκές κυβερνητικές θέσεις, σε συνδυασμό με την οργανωμένη επίθεση που δέχεται σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα από διάφορα κέντρα εξουσίας στο επίπεδο της «εικόνας», επιβαρύνουν την υπάρχουσα κατάσταση.

Η έλλειψη οικονομικών μέσων – πόρων και μάλιστα μέσων που θα προέρχονται κυρίως από τις εισφορές των φυσικών μελών και όχι από τις αναγκαστικές συμπληρωματικές κυβερνητικές επιχορηγήσεις για Συνέδρια, Ημερίδες κ.λ.π. ή άλλων διαδικασιών που έχει ανάγκη το κίνημα, **δημιουργεί επί πλέον προβλήματα.**

Αν το κίνημα δεν αποκτήσει οικονομική αυτοδυναμία δεν θα μπορέσει να κάνει βήματα ουσιαστικής ανασυγκρότησης.

Η έντονη παραταξιοποίηση, η κομματικοποίηση, οι διάφορες εκλογικές σκοπιμότητες και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός δημιουργούν επιπλέον πρόβλημα στη σύνθεση των απόψεων, στην κοινή δράση, στην ανάπτυξη ενωτικών, μαζικών, διεκδικητικών αγώνων.

Το συνδικάτο πρέπει να λειτουργεί με το δικό του μυαλό, τα δικά του πόδια και τις δικές του υποδομές.

Η πολυμορφία και ο κατακερματισμός του συνδικαλιστικού κινήματος, **η μη ολοκληρωμένη ανάπτυξη των Νομαρχιακών Τμημάτων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.** παρά τις προσπάθειες που γίνονται, η μη ανάπτυξη δομών στο Περιφερειακό επίπεδο και η μέχρι σήμερα αδυναμία προώθησης της θέσης για ένα Σωματείο, μια Ομοσπονδία, μια Συνομοσπονδία, επιτείνουν τις οργανωτικές αδυναμίες.

Η προοπτική ενοποίησης μέσα από την κοινή δράση και οργανωτική λειτουργία των συνδικάτων του Ιδιωτικού και του Δημόσιου Τομέα, θα δημιουργήσει μια νέα δυναμική ικανή να απαντήσει στις σημερινές προκλήσεις και να ανταποκριθεί σε ευθύνες, ρόλους και πρόσθετες ανάγκες.

Το συνδικαλιστικό κίνημα σε όλα τα επίπεδα επιβάλλεται να σχεδιάσει στρατηγική, να αναπτύξει τις προτάσεις του, να οργανώσει τους αγώνες του, να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές και σε τελική ανάλυση να προστατεύσει και να διευρύνει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των μελών του.

Η οργάνωση και η πολιτικοποίηση του κινήματος, η ανάπτυξη συμμαχιών στο κοινωνικό επίπεδο, η διαμόρφωση ταξικής συνείδησης, η χρήση της τεχνολογίας, η τεκμηρίωση των απόψεων, η νέα επικοινωνιακή πολιτική, η πολιτική, η οργανωτική και οικονομική αυτοδυναμία του θεσμού, σε τελική ανάλυση είναι οι βασικές συνιστώσες για την επιτυχημένη λειτουργία.

Η συζήτηση για την οργάνωση, δομή και ενιαία δράση αυτή την δύσκολη εποχή είναι μεγάλη ανάγκη.

Είναι μια ανάγκη ριζικής προγραμματικής ανασύνταξης, που δεν πρέπει να συνδέεται με μια περιστασιακή αποτελεσματικότητα για την εξασφάλιση μιας παροχής, ενός επιδόματος ή τη λύση ενός αιτήματος, αλλά ως μια βαθιά δημοκρατική διαδικασία αλλαγής συνείδησης, ως διαδικασία ανάπτυξης συλλογικής συνείδησης.

Αυτό απαιτεί επανακαθορισμό ρόλων, οραμάτων, αρχών, αξιών, στόχων, τακτικών, μέσων και διαμόρφωσης νέων αιτημάτων με λύσεις στα παλαιά και χρόνια αιτήματα.

Το κίνημα δεν αποδέχεται, έχει απορρίψει τη συνδιαχείριση και την ενσωμάτωση, την αφομοίωση σε περιόδους οικονομικής και πολιτικής κρίσης, τη συμμετοχή σε κέντρα λήψης των αποφάσεων και διαδικασίες διαλόγου για το άλλοθι της εξουσίας.

Οι προσπάθειες που έγιναν ή είναι σε εξέλιξη, συνεχίζονται. Δεν ακυρώνονται. Τίποτα δεν μηδενίζεται. Το 39ο Καταστατικό – Οργανωτικό Συνέδριο είναι υποχρεωμένο να επισημαίνει τις αδυναμίες όπου υπάρχουν χωρίς να ακολουθήσει το δρόμο της εσωστρέφειας.

Το κίνημα απαιτεί ΤΩΡΑ ενεργούς εργαζόμενους, συμμετοχική διαδικασία, δημοκρατική λειτουργία στο εσωτερικό του, συνδικαλιστική αυτογνωσία, σύνθεση στις απόψεις, ενότητα στη δράση, αλληλεγγύη στη διεκδίκηση, για να έχει μαζικούς αποτελεσματικούς αγώνες.

Η παρέμβασή μας στο οργανωτικό επίπεδο κατ' αρχήν πρέπει να απαντήσει στην ανάγκη μιας και ενιαίας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Δήμοι, Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ.) που έχουν εργασιακή σχέση διάρκειας με παράλληλη βέβαια διασφάλιση της εκπροσώπησης μας, χωρίς σκοπιμότητες και αλλοιώσεις, σε όλα τα επίπεδα (Πρωτοβάθμιος Σύλλογος – Ομοσπονδία – Α.Δ.Ε.Δ.Υ.).

Δεύτερο είναι η αναγκαιότητα της λειτουργίας των ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ καθώς από 1-1-2011 και την εφαρμογή του προγράμματος «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι αναγκαία όσο ποτέ ο συντονισμός και η δράση του συνδικαλιστικού κινήματος των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' Βαθμού σε επίπεδο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ που για μας αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για το επόμενο χρονικό διάστημα για να υπάρχει ενοποίηση όλων των αγωνιστικών δυνάμεων.

Τρίτο είναι η οργανωτική ανασυγκρότηση των πρωτοβάθμιων συλλόγων μετά την ενοποίηση των Ο.Τ.Α. όλης της χώρας.

Θα πρέπει με γρήγορα και συντονισμένα βήματα να υπάρξει μέσα από συνεννόηση και δημοκρατικές διαδικασίες ενοποίηση όλων των δυνάμεων των εργαζομένων σε ένα Σύλλογο καθώς τα προβλήματα θα οξυνθούν και η πολυδιάσπαση το μόνο που θα έχει ως αποτέλεσμα θα είναι η εσωστρέφεια και όχι η αντιμετώπιση των πραγματικών προβλημάτων των εργαζομένων.

Θα πρέπει επιτέλους να συμφωνήσουμε σε ένα πλαίσιο οργανωτικής δομής του συνδικαλιστικού κινήματος των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α. που για μας διαμορφώνεται ως εξής:

- 1. Στο Λεκανοπέδιο Αττικής και στο Πολεοδομικό Συγκρότημα της Θεσσαλονίκης** κάθε Δήμος και ένα Σύλλογος με στόχο τη σύνθεση και την καθολική συμμετοχή των εργαζομένων στη δράση και στην αντιμετώπιση των προβλημάτων.
- 2. Στους μεγάλους Δήμους** (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο κ.λ.π.) θα πρέπει να αντιμετωπισθεί το συνεχιζόμενο κλίμα πολυδιάσπασης και της ίδρυσης νέων συλλόγων με κύριο κριτήριο τις ενδοκλαδικές ή προσωπικές αντιθέσεις.
- 3. Σε επίπεδο Περιφερειακών Ενοτήτων (Νομοί)** θα πρέπει να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση με την ύπαρξη ενός συλλόγου σε επίπεδο Περιφερειακής Ενότητας (Νομός) και μόνο σε περιπτώσεις εξαιρετικές και λόγω της ύπαρξης μεγάλης χιλιομετρικής απόστασης από την πρωτεύουσα του Νομού **θα μπορούσαν να λειτουργήσουν σύλλογοι σε επίπεδο Δήμου ή ομάδας όμορων Δήμων.**
- 4. Μακροπρόθεσμος στόχος είναι και για εμάς** η υλοποίηση της προσπάθειας για την ύπαρξη μίας Ομοσπονδίας των εργαζομένων στο Α' και Β' Βαθμό Αυτοδιοίκησης.

Χρονικός ορίζοντας που πρέπει να ξεκινήσει η υλοποίηση αυτής της πρότασης είναι η οριστικοποίηση των θεσμικών αλλαγών (μεταφορά προσωπικού-αρμοδιοτήτων) με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και πάντοτε με τη συνεργασία της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. και της Ομοσπονδίας των εργαζομένων στην Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση.

Κινήσεις και λογικές, αλλαζονικές και ηγεμονικές θα μας επιστρέψει σε ένα κλίμα εσωστρέφειας και μιζέριας που θα είναι αποτρεπτικό στην υλοποίηση του στόχου μας.

Κατάλληλη χρονική περίοδος για μας είναι το χρονικό διάστημα μεταξύ Μαΐου 2012 και Ενδιάμεσου Συνεδρίου του 2013.

Τέλος, στην αντιμετώπιση της πρότασης για την εγγραφή όλων των εργαζομένων με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ή θέσης **δεν μπορεί και δεν πρέπει να αλλάξει ιδιαίτερα αυτή την κρίσιμη περίοδο.**

Καθώς η διαφορετική και «επιλεκτική» εφαρμογή του καταστατικού της Ομοσπονδίας κατά καιρούς, από ορισμένους συλλόγους – μέλη της Ομοσπονδίας ανάλογα με τις ευκαιριακές πλειοψηφίες που διαμορφώνονται είτε σε Γενικές Συνελεύσεις είτε σε Διοικητικά Συμβούλια αλλοιώνει την γνήσια έκφραση των οργάνων του συνδικαλιστικού κινήματος (Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α. και Α.Δ.Ε.Δ.Υ.).

Είναι αντιδεοντολογικό και αντιδημοκρατικό εργαζόμενοι με ελαστικές σχέσεις εργασίας αλλά και υπό καθεστώς «ομηρίας» που προσλαμβάνονται για συγκεκριμένο

χρονικό διάστημα και που πολύ πιθανόν μετά από δύο, τέσσερις ή οχτώ μήνες να μην εργάζονται καν στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να διαμορφώνουν συνδικαλιστικές πλειοψηφίες για το σύνολο των εργαζομένων και με ορίζοντα τριετίας, ιδιαίτερα σε αυτή την κρίσιμη χρονική περίοδο για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το πρόβλημα του συνδικαλιστικού κινήματος την περίοδο αυτή αλλά και των εργαζομένων με ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι η κλιμάκωση του αγώνα ΟΛΩΝ μας για τη διαμόρφωση ενιαίων όρων αμοιβής και εργασίας, η κατάργηση αυτών των μορφών απασχόλησης και η καθιέρωση ενός δίκαιου και αξιοκρατικού συστήματος προσλήψεων μόνιμου προσωπικού στους Ο.Τ.Α. για την κάλυψη των πάγιων και διαρκών αναγκών τους.

Άλλωστε όλοι στην Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α. συμφωνούμε για την εγγραφή και την συνδικαλιστική κάλυψη των εργαζομένων αυτών στα πρωτοβάθμια σωματεία της Ομοσπονδίας, κάτι που έχει γίνει στην πλειοψηφία των Συλλόγων.

Προτεραιότητα μας την περίοδο αυτή είναι τα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων και όχι ο πόλεμος χαρακωμάτων που είναι μακριά από τις αγωνίες και τα προβλήματα τους και ιδιαίτερα των νέων.

Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. - 39ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ-ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

ΑΡΘΡΟ 1ο : ΕΠΩΝΥΜΙΑ – ΕΔΡΑ (προσθήκη).

1. Η ένωση όλων των αναγνωρισμένων στην Ελλάδα πρωτοβάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων (Σύλλογοι, Σωματεία, Σύνδεσμοι, Ενώσεις κ.λ.π.) μέλη των οποίων είναι το με σχέση εργασίας Δημοσίου Δικαίου Προσωπικό των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι εργαζόμενοι με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου που κατέχουν οργανικές θέσεις σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν.1264/1982, οι εργαζόμενοι στις Κοινωνικές Επιχειρήσεις των Ο.Τ.Α., καθώς και στις Δημοτικές Ανώνυμες Εταιρίες των Ο.Τ.Α. (μονομετοχικές) με σχέση εργασίας Αορίστου Χρόνου.
2. Μέλη της Ομοσπονδίας δεν μπορούν να εγγραφούν πρωτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις αμιγώς κλαδικού χαρακτήρα **Περιφερειακής Ενότητας (Νομοί)**, Περιφερειακού ή Πανελλαδικού χαρακτήρα.
Η διάταξη αυτή ισχύει από την ψήφισή της στο 39ο Καταστατικό – Οργανωτικό Συνέδριο.

ΑΡΘΡΟ 11ο : ΠΟΡΟΙ (προσθήκη).

8. Η μηνιαία συνδρομή των συλλόγων – μελών υπολογίζεται επί των εγγεγραμμένων μελών και όπως αυτή αναγράφεται στο πρακτικό αρχαιρεσιών του συλλόγου για την εκλογή αντιπροσώπων στην Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α.

ΑΡΘΡΟ 48ο : ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ (νέο).

Για την υλοποίηση της παρ.6 του άρθρου του καταστατικού εξουσιοδοτείται το Γενικό Συμβούλιο:

- α. Για την κατανομή της χώρας σε Περιφερειακά Συμβούλια.
- β. Για την σύνταξη του Κανονισμού συγκρότησης και λειτουργίας των Περιφερειακών Συμβουλίων.

Η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου λαμβάνεται με την πλειοψηφία των 3/4 των παρόντων του Γενικού Συμβουλίου παραλειπομένου του κλάσματος.

ΑΡΘΡΟ 49ο : ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ (νέο).

Με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου συγκροτείται επταμελής (7) Γραμματεία Αθλητισμού και Πολιτισμού των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αντικείμενο λειτουργίας της Γραμματείας είναι η συμμετοχή, ενασχόληση αλλά και η προώθηση του εργασιακού αθλητισμού καθώς επίσης η προώθηση και προβολή των πολιτιστικών δραστηριοτήτων των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΑΡΘΡΟ 50° : ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ (νέο).

Με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου συγκροτείται επταμελής (7) Γραμματεία των εργαζομένων στη Δημοτική Αστυνομία.

Αντικείμενο λειτουργίας της Γραμματείας είναι η καταγραφή και η κατάθεση προτάσεων στα όργανα της Ομοσπονδίας για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στη Δημοτική Αστυνομία.

Τα μέλη της Γραμματείας θα προέρχονται αποκλειστικά από το ένστολο προσωπικό της Δημοτικής Αστυνομίας που είναι εγγεγραμμένο ΜΟΝΟ στα πρωτοβάθμια σωματεία που ανήκουν στη δύναμη της Ομοσπονδίας.

ΑΡΘΡΟ 51° : ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ (νέο).

Με απόφαση του Γενικού Συμβουλίου συγκροτείται επταμελής (7) Γραμματεία Διεθνών Σχέσεων της Π.Ο.Ε. – Ο.Τ.Α.

Αντικείμενο λειτουργίας της Γραμματείας Διεθνών Σχέσεων θα είναι μια νέα σχέση επικοινωνίας και συνεργασίας με τα συνδικάτα των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών αλλά και άλλων χωρών που σήμερα ζουν μια νέα πραγματικότητα.

Συντονίζει τη δράση της με την αντίστοιχη δομή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

ΑΡΘΡΟ 52° : ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ - ΣΥΝΕΔΡΩΝ ΣΤΗΝ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. (επαναδιατύπωση)

Για τη διασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας και τη γνήσια αποτύπωση της πραγματικότητας, η εκλογή για τη συγκρότηση των σωμάτων των οργανώσεων που εκλέγουν αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. διενεργείται στο χρονικό κύκλο λειτουργίας των οργάνων της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., με βάση τα Τακτικά της Συνέδρια.

Η εκλογή των αντιπροσώπων-συνέδρων της Ομοσπονδίας πραγματοποιείται την χρονική περίοδο από το Δεκέμβριο μέχρι δέκα πέντε (15) ημέρες πριν την έναρξη των εργασιών του Τακτικού Συνεδρίου της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.

